

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 19C/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218204845
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2218204845.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Petrom Dumanom v sporovej veci žalobcu: K. C. U., nar. XX.XX.XXXX, R. V. X, F., zast.: DRAPPANOVÁ & Partners s.r.o., advokátska kancelária v Bratislave, proti žalovaným: 1. C. Z., nar. XX.XX.XXXX, U. V. XXX, N., 2. Slovenská sporiteľňa, a. s., IČO: 00151653, Tomášikova 48, Bratislava, o určenie neúčinnosti záložnej zmluvy, takto

rozhodol:

I. Žaloba o určenie, že záložná zmluva uzavretá medzi žalovaným v 1. rade ako záložcom a žalovaným v 2. rade ako záložným veriteľom na zriadenie záložného práva na nehnuteľnosti v katastrálnom území U. N., zapísané na liste vlastníctva č. XXX, a to pozemky - parc. reg. „Z.“ č. XXX/XX, výmera XX m², druh pozemku orná pôda, parc. reg. „Z.“ č. XXX/XX, výmera XX m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, stavby - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavaný na parc. reg. „Z.“ č. XXX/XX, a v katastrálnom území Y. N., zapísané na liste vlastníctva č. XXX, a to pozemky - parc. reg. „Z.“ č. XXX/XX, výmera XXX m², druh pozemku záhrada a parc. reg. „Z.“ č. XXX/XX, výmera XX m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, ktorá bola právoplatne zavkladovaná dňa XX.XX.XXXX, je voči žalobcovi neúčinná, sa zamietá.

II. Žalovanému v 1. rade sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu 100 % trov konania.

III. Žalovanému v 2. rade sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa elektronickým podaním bez autorizácie došlým tunajšiemu súdu 05.11.2018 a doplneným v listinnej forme zásielkou podanou na pošte 15.11.2018 domáhal určenia, že záložná zmluva uzavretá medzi žalovaným v 1. rade ako záložcom a žalovaným v 2. rade ako záložným veriteľom na zriadenie záložného práva na nehnuteľnosti v katastrálnom území U. N., zapísané na liste vlastníctva č. XXX, a to pozemky - parc. reg. „Z.“ č. XXX/XX, výmera XX m², druh pozemku orná pôda, parc. reg. „Z.“ č. XXX/XX, výmera XX m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, stavby - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavaný na parc. reg. „Z.“ č. XXX/XX, a v katastrálnom území Y. N., zapísané na liste vlastníctva č. XXX, a to pozemky - parc. reg. „Z.“ č. XXX/XX, výmera XXX m², druh pozemku záhrada a parc. reg. „Z.“ č. XXX/XX, výmera XX m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie (ďalej len „záloh“), ktorá bola právoplatne zavkladovaná dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „záložná zmluva“), je voči žalobcovi neúčinná. Svoju žalobu odôvodnil tým, že voči žalovanému v 1. rade má pohľadávku pozostávajúcu zo sumy 195.087,95 €, zmenkovej odmeny 650,29 € a náhrady trov konania, ktorá bola právoplatne priznaná zmenkovým platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 19.09.2009, č. k. 3Zm/349/2009-15, v spojení s rozsudkom toho istého súdu z 15.02.2012, č. k. 3CbZm/67/2010-263 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 21.05.2013, č. k. 2CoZm/22/2012-300, a z ktorej mu žalovaný v 1. rade doposiaľ nezaplatil nič. Uzavretím záložnej zmluvy sa výrazne znížila, resp. úplne znemožnila možnosť žalobcu uspokojiť svoju pohľadávku voči žalovanému v 1. rade.

2. Žalovaný v 1. rade žiadal žalobu zamietnuť, pretože žaloba nebola podaná v zákonnej lehote. K meritu veci udal, že záložnú zmluvu uzatváral v súvislosti s vyporiadaním zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, do ktorého patrili aj založené nehnuteľnosti. Na účely vyporiadania si zobral od žalovaného v 2. rade ako banky úver a tento zabezpečil zriadením záložného práva na základe spornej záložnej zmluvy. Poprel, že by cieľom zaťaženia bolo, aby žalobcova pohľadávka nemohla byť uspokojená predajom zaťažených nehnuteľností. Žalobca teda nepreukázal úmysel žalovaného v 1. rade ukrátiť ho a ani vedomosť žalovaného v 2. rade o tomto údajnom úmysle.

3. Žalovaný v 2. rade žiadal žalobu zamietnuť, pretože žaloba bola podaná oneskorene a keďže o pohľadávke žalobcu voči žalovanému v 1. rade ani nemal vedomosť, nemohol mať vedomosť ani o úmysle žalovaného v 1. rade ukrátiť uspokojenie žalobcovej pohľadávky.

4. Súd na prejednanie veci nariadil v súlade s § 177 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pojednávanie, ktoré sa podľa § 180 CSP konalo v neprítomnosti žalobcu a jeho právnej zástupkyne. Právna zástupkyňa žalobcu podaním z 10.12.2019 ospravedlňovala svoju neúčast' pre vážne zdravotné ťažkosti a neúčast' žalobcu pre neplánované predĺženie jeho zahraničnej cesty a žiadala pojednávanie odročiť. Pojednávanie môže byť podľa § 183 ods. 1 CSP na návrh strany odročené len vtedy, ak a) sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň b) od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Čo sa týka neprítomnosti samotného žalobcu, pracovná cesta v zahraničí v zásade nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania. Ak došlo k jej neplánovanému predĺženiu, z návrhu musí byť zrejmé, prečo je vôbec dôležitá, či bola strane nariadená zamestnávateľom, kde sa cesta uskutočňuje, aké okolnosti viedli k jej predĺženiu a prečo ju nemožno prerušiť. Z vyjadrenia žalobcu z 11.12.2019 plynie, že žalobca si svoje povinnosti snažil zariadiť tak, aby sa mohol pojednávania zúčastniť, no v odlete späť na L. mu zabránili „neočakávané komplikácie“. Žalobca však nijako neozrejmil, o aké komplikácie ide, čo súdu znemožňuje posúdiť ich závažnosť a to, či sa na ich zavinení nepodieľal aj samotný žalobca. Okrem toho ale žalobca bola zastúpený svojou právnou zástupkyňou, takže nebola splnená ani druhá podmienka spomenutá pod písm. b). Právna zástupkyňa totiž svoju neúčast' ospravedlňovala len všeobecnou poznámkou o zdravotných ťažkostiach, ale tieto nijakým spôsobom nepreukázala. Neurobila tak ani po tom, ako ju súd postupom podľa § 183 ods. 4 CSP upovedomil o dôvodoch, pre ktoré nemienil návrhu na odročenie pojednávania vyhovieť. V reakcii na toto upovedomenie len doplnila, že ide o kardiologické ochorenie, ale nepredložila žiadny dôkaz o závažnosti tohto ochorenia, ani o tom, kedy k nemu došlo a netvrdila žiadne dôvody, ktoré by jej v tom bránili. Zdravotný stav môže byť dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, ak nastal krátko pred pojednávaním, ale zároveň treba zdôrazniť, že od advokáta možno podľa § 183 ods. 2 CSP v zásade vždy spravodlivo požadovať, aby sa nechal zastúpiť iným advokátom. Výnimkou je, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom. Bolo teda ďalej na právnej zástupkyňi, aby preukázala, prečo je osobné zastúpenie žalobcu práve ňou odôvodnené. V tomto smere nepredniesla žiadne tvrdenia a ani z listu žalobcu nemožno vyvodiť, prečo by ho nemohol zastupovať iný advokát. Keďže neboli splnené podmienky stanovené v § 183 ods. 1 CSP, súd návrh na odročenie pojednávania zamietol.

A. Skutkový stav

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise: zmenkový platobný rozkaz (č. I. 10), rozsudok sp. zn. 3CbZm 67/2010 (č. I. 11 až 13), rozsudok 2CoZm/22/2012 (č. I. 14 až 16), výpis z N. č. XXX (č. I. 17 a 18), výpis z N. č. XXX (č. I. 19), zmluva o splátkovom úvere (č. I. 67 až 70), žiadosť o úver (č. I. 71), vyčíslenie ŠFRB (č. I. 72), záložná zmluva (č. I. 73 a 74), rozhodnutie OÚ D.S. (č. I. 75), výpisy z LV (č. I. 76 až 81) a na základe nich v spojení so skutočnosťami známymi súdu v zmysle § 186 CSP a nespornými skutkovými tvrdeniami (§ 151 CSP), ustálil tento skutkový stav:

6. Žalobca má voči žalovanému v 1. rade pohľadávku pozostávajúcu zo sumy 195.087,95 €, zmenkovej odmeny 650,29 € a náhrady trov konania, ktorá bola právoplatne priznaná zmenkovým platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 19.09.2009, č. k. 3Zm/349/2009-15 (č. I. 10), v spojení s rozsudkom toho istého súdu z 15.02.2012, č. k. 3CbZm/67/2010-263 (č. I. 11 až 13) a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 21.05.2013, č. k. 2CoZm/22/2012-300 (č. I. 14 až 16), a z ktorej žalovaný v 1. rade žalobcovi nič nezaplatil (nesporná skutočnosť).

7. Žiadosťou o 16.09.2015 požiadal žalovaný v 1. rade žalovaného v 2. rade o úver (žiadosť o úver, č. I. 71), na základe ktorej dňa XX.XX.XXXX podpísal so žalovaným v 2. rade ako bankou zmluvu o splátkovom úvere na účely financovania bývania úverom vo výške 70.000 € splatným 273 mesačnými splátkami po 431,21 € (zmluva o splátkovom úvere, č. I. 67 až 70). V čl. I ods. 1 zmluva sa zmluvné strany dohodli, že „pohľadávka banky bude zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti na základe zmluvy o záložnom práve, ktorej premetom je zriadenie záložného práva k Zálohu“. Pojmom „Záloh“ sa rozumeli nehnuteľnosti vedené na „LV č. XXX, XXX, XXX, v katastrálnom území U. N., Y. N., obec N., okres H. L., rodinný dom so súpisným číslom XXX, pozemok parcelné číslo XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX“.

8. Dňa XX.XX.XXXX podpísal žalovaný v 2. rade ako banka a žalovaný v 1. rade ako záložca 1 spolu so L. Z. ako záložcom 2 záložnú zmluvu k nehnuteľnostiam (záložná zmluva, č. I. 73 a 74), ktorá obsahovala tieto relevantné ustanovenia:

„I. Predmet Zmluvy a zabezpečovaná pohľadávka

1. Predmetom Zmluvy je zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam Záložcu v prospech Banky ako záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky Banky.

2. Banka a dlžník [žalovaný v 1. rade] uzatvorili dňa X. I.. XXXX zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej ‚Úverová zmluva‘), na základe ktorej Banka poskytla Dlžníkovi Úver vo výške 70.000 € (ďalej ‚Úver‘).

3. Záložné právo zabezpečuje:

a) Pohľadávku Banky z Úverovej zmluvy, ...“

V čl. II ods. 1 záložnej zmluvy sa nachádzal opis zálohu, ktorý zodpovedal jeho vymedzeniu v zmluve o splátkovom úvere.

9. Rozhodnutím z XX.XX.XXXX, číslo vkladu U. XXXX/XXXX, Okresný úrad Dunajská Streda, katastrálny odbor, povolil vklad záložného práva do katastra nehnuteľnosti k nehnuteľnostiam tvoriacim záloh v prospech žalovaného v 2. rade na základe záložnej zmluvy z XX.XX.XXXX (rozhodnutie OÚ D.S.; č. I. 75). Na listy vlastníctva č. XXX, XXX a XXX vedené pre katastrálne územie Y. N. bolo záložné právo zapísané do časti C: ťarchy pod č. z. XXX/XX (výpisy z LV; č. I. 76 až 81).

10. Hoci nebolo preukázané, že žalovaný v 1. rade uzatvoril záložnú zmluvu v úmysle ukrátiť žalobcu ako svojho veriteľa a ani to, že tento úmysel musel byť žalovanému v 2. rade známy (čo sú skutočnosti, ktorých preukázanie je podľa § 42a ods. 2 OZ úlohou žalobcu), tieto okolnosti neboli pre rozhodnutie vo veci podstatné.

B. Právne posúdenie

11. Žalobca sa tzv. odporovacou žalobou domáhal učenia, že záložná zmluva uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade ako dlžníkom a žalovaným v 2. rade ako záložným veriteľom je voči nemu neúčinná, pretože ukracuje uspokojenie jeho pohľadávky. Účelom odporovacej žaloby je umožniť veriteľovi, aby mohol v rámci exekučného konania uspokojiť svoju pohľadávku voči dlžníkovi aj z majetku, ktorý odporovateľným úkonom ušiel z dlžníkovho majetku, prípadne vymožením peňažnej náhrady voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech (§ 42b ods. 4 Občiansky zákonník; ďalej len „OZ“). Tento účel napĺňa ustanovenie § 42a ods. 1, ktoré poskytuje veriteľovi právo domáhať sa, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Z toho je zrejmé jednak to, že právna neúčinnosť zmluvy je právnou skutočnosťou, a tiež to, že žalobcom podaná žaloba spĺňa kritériá prípustnosti podľa § 137 písm. d) CSP, pretože žalobcom požadované určenie vyplýva z osobitného zákona, ktorým je Občiansky zákonník.

12. Úspech odporovacej žaloby závisí podľa § 42a ods. 2 OZ v prvom rade od toho, či veriteľ uplatní svoje právo včas. Odporovať totiž možno v zásade len právnemu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy.

13. Žalobca v žalobe tvrdil, že ukracujúcim právnym úkonom mala byť práve napadnutá záložná zmluva, ktorou žalovaný v 1. rade zabezpečil úver získaný od žalovaného v 2. rade na základe zmluvy o splátkovom úvere z XX.XX.XXXX. Keďže predmetom záložnej zmluvy bol záloh tvorený nehnuteľnosťami, jej vecnoprávne účinky nastali podľa § 151e ods. 2 OZ až právoplatnosťou rozhodnutia okresného úradu o povolení vkladu záložného práva v prospech žalovaného v 2. rade (§ 28 ods. 2 v spojení s § 1 ods. 1 z. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností). V súdnej praxi sa ustálilo, že v prípade zmlúv týkajúcich sa nehnuteľností, ktorých vecnoprávne účinky sú viazané na rozhodnutie okresného úradu, treba na účely posúdenia včasnosti podania odporovacej žaloby vychádzať z okamihu, keď bol vklad povolený (pozri napríklad rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 18.07.2000, sp. zn. 31Cdo/619/2000, uverejnený v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu ČR pod č. 41/01).

14. V danej veci bol vklad povolený XX.XX.XXXX, takže lehota zakotvená § 42a ods. 2 OZ uplynula 05.11.2018. Žalobca doručil svoju žalobu do elektronickej schránky elektronickým (emailovým) podaním 05.11.2018, no bez autorizácie podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci. Keďže žaloba je podľa § 123 ods. 2 CSP podaním vo veci samej, bolo nevyhnutné ju do desiatich dní dodatočne doručiť v listinnej podobe (alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu) pod hrozbou, že sa na ňu nebude prihliadať. Pretože ide o lehotu určenú podľa dní, do jej plynutia sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty (§ 121 ods. 2 CSP). V danom prípade je touto skutočnosťou doručenie elektronického podania obsahujúceho žalobu dňa 05.11.2015. Desiatdňová lehota tak v zmysle citovaného pravidla na jej počítanie uplynula 15.11.2015. Podľa § 121 ods. 5 CSP ale platí, že lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Táto lehota má procesnoprávny charakter už aj len preto, lebo je zakotvená v predpise procesnej povahy a k rovnakému záveru dospieva aj aktuálna judikatúra Najvyššieho súdu SR (pozri uznesenie z 19.08.2019, sp. zn. 8Cdo/152/2019). Žalobca podanie obsahujúce žalobu v listinnej forme odovzdal na prepravu pošte dňa 15.11.2018, čo dokazuje odtlačok pečiatky pošty na obálke (č. I. 20). Tým bol nedostatok pôvodne elektronického podania bez autorizácie odstránený v zákonom stanovenej lehote a súd musí na žalobu prihliadať tak, ako keby bola podaná v úplnej podobe už 05.11.2018. Trojročná lehota stanovená v § 42a ods. 2 OZ bola zachovaná, pretože žalobu treba podľa pravidiel obsiahnutých v citovaných ustanoveniach Civilného sporového poriadku považovať za podanú na súd v posledný deň tejto lehoty.

15. Ďalšou podmienkou úspechu odporovacej žaloby je, že právny úkon, ktorému žalobca ako veriteľ pohľadávky voči dlžníkovi odporuje, ukracuje uspokojenie tejto pohľadávky. O ukrátení uspokojenia pohľadávky možno hovoriť najmä vtedy, keď právny úkon vedie k zmenšeniu majetku dlžníka, čo má zároveň za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka ani čiastočne. V prejednávanej veci bolo rozhodujúce posúdenie, či právny úkon v podobe zriadenia záložného práva na záloh záložnou zmluvou je právnym úkonom, ktorý ukracuje uspokojenie pohľadávky žalobcu ako veriteľa žalovaného v 1. rade.

16. Záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená (§ 151a OZ). Záložné právo možno zriadiť okrem iného písomnou zmluvou (§ 151b ods. 1 OZ) aj na nehnuteľnosť ako vec (§ 119 ods. 1 OZ). Záložné právo k nehnuteľnostiam vzniká zásadne zápisom v katastri nehnuteľností (§ 151e ods. 2 OZ). Tým sa ale vlastnícke právo neprevádza ani neprechádza na záložného veriteľa. Záložca môže záloh používať zvyčajným spôsobom (§ 151i ods. 1 OZ) a neprestáva byť vlastníkom zálohu, čo je zrejmé z toho, že záložný veriteľ môže uspokojiť svoju pohľadávku len výkonom záložného práva, v rámci ktorého dôjde k scudzeniu zálohu (§ 151j ods. 1 OZ). Rovnako to plynie aj zo zákonného zákazu tzv. prepadného zálohu (§ 151 ods. 3 OZ), ktorý by bol nadbytočný, pokiaľ by mal byť záložný veriteľ vlastníkom zálohu. Zároveň záložné právo na rozdiel od zabezpečovacieho prevodu práva (§ 553b ods. 2 OZ) nespôsobuje ani dočasnú zmenu vlastníka. Záložné právo plní v prvom rade zabezpečovaciu funkciu, pretože poskytuje záložnému veriteľovi istotu, že jeho pohľadávka bude uspokojená. Pokiaľ dlžník dobrovoľne nesplní zabezpečenú pohľadávku riadne a včas, záložné právo oprávňuje záložného veriteľa výkonom záložného práva dosiahnuť speňaženie zálohu a následné uspokojenie svojej pohľadávky z výťažku (§ 151j ods. 1 OZ a § 151m ods. 9 OZ). Až keď záložný veriteľ pristúpi k výkonu záložného práva, sa prejavuje druhá, uhradzovacia funkcia záložného práva. Z koncepcie záložného práva je tak zjavné, že uzatvorením záložnej zmluvy, ktorou sa záložné právo zriaďuje, sa majetok dlžníka nijako nezmenšuje a

ani vznik záložného práva po jeho zápise do katastra nehnuteľností nevedie k takémuto následku (pozri tiež rozsudky Najvyššieho súdu ČR z 05.03.2018, sp. zn. 30Cdo/2435/2006 a z 27.08.2013, sp. zn. 21Cdo/2041/2012, uverejnený v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu ČR pod č. 18/2014). Dlužník zostáva naďalej vlastníkom zálohu, pretože záložné právo plní zatiaľ len zabezpečovaciu, nie uhradzovaciu funkciu. Aj nezabezpečený veriteľ má preto na základe vykonateľného rozhodnutia domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky v rámci exekúcie voči dlžníkovi aj zo zálohu, ktorý dlžník zaťažil záložným právom v prospech tretej osoby (záložného veriteľa). Ak záložný veriteľ nevykonal žiadne kroky smerujúce k tomu, aby sa uspokojil zo zálohu (čo žalobca v danej veci netvrdil, a takéto úkony ani nevyšli najavo) a dlžník je naďalej vlastníkom zálohu, k zmenšeniu majetku dlžníka nedošlo, a odporovacia žaloba nemôže byť úspešná.

17. Na tomto závere nič nemení ani to, že zákon hovorí v § 42a ods. 1 a 2 OZ len o právnych úkonoch dlžníka. Pojem „dlžník“ sa v tomto zmysle vykladá rozširujúcim spôsobom (pozri napríklad rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 26.10.1999, sp. zn. 31Cdo/870/99, uverejnený v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu ČR pod č. 52/2000, v ktorom súd spresnil, že pod pojmom dlžník sa rozumie nielen hlavný dlžník, ale aj náhradní dlžníci, teda osoby subsidiárne a akcesoricky zaviazané uspokojiť veriteľa, najmä ručiteľia). Pod pojem dlžník treba na účely odporovateľných úkonov zahrnúť aj záložného veriteľa, pretože záložný veriteľ koná pri výkone záložného práva podľa § 151m ods. 6 OZ v mene dlžníka (záložcu). Záložné právo je tak v podstate zákonným a neodvolateľným splnomocnením scudziť majetok dlžníka v jeho mene v súlade s podmienkami záložnej zmluvy, ak zabezpečená pohľadávka nie je riadne a včas splnená. Úkony záložného veriteľa sú preto de iure úkonmi dlžníka (záložcu). Preto možno odporovať aj právnomu úkonu záložného veriteľa, ktorým sa tento domáha uspokojenia svojej pohľadávky zo zálohu, ktorý mu dlžník poskytol na účely zabezpečenia jeho pohľadávky [pozri už citovaný R (ČR) 18/2014].

18. Keďže záložná zmluva sama o sebe nemohla spôsobiť zmenšenie majetku dlžníka (žalovaného v 1. rade), nemôže ani ukrať uspokojenie pohľadávky žalobcu voči nemu. Žaloba o určenie právnej neúčinnosti záložnej zmluvy voči žalobcovi tak nemôže obstať ani v prípade, že by žalobca preukázal, že žalovaný v 1. rade ju uzatvoril v úmysle ukrať žalobcu ako svojho veriteľa a že tento úmysel musel byť žalovanému v 2. rade známy (§ 42a ods. 2 OZ). Vzhľadom na tieto závery uvedené je žaloba žalobcu voči obom žalovaným nedôvodná, a preto ju súd zamietol (výrok I).

19. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1 CSP) vychádzal súd z toho, že žalovaným ako úspešnej strane patrí voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP), a preto im tento nárok priznal (výroky II a III).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Odvolanie možno podať do 15 dní od doručenia jeho rovnopisu písomne na podpísanom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak žalobca dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú vykonateľným rozsudkom, môžu sa žalovaní domáhať jej splnenia v exekúcii.